

oddanih na Lenina več strelav, ki so ga lahko ranili. Ljudski komisar za notranje zadeve Urickij je bil umorjen. Atentatorji so bili aretirani.

K. B. Moskva, 30. avgusta. Dve dami, pripadnici socijalno-revolucionarne stranke, sta trikrat ustrelili na Lenina. Dva strela sta ga zadela v prsi in pljuča. Leninovo stanje je resno, ker se je kri vliha v bronhije. V Kremel so bili poklicani prvi specialisti. Lenin je živ atentata.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Iz Slovenske Bistrice se nam poroča: Ker se bojijo, da bi jim oblastva prepovedala javne politične shode, jih prirejajo jugoslovanski hujskači sedaj pod zaščito „slovenskih koncertov“, ki izzvenijo vsikdar v protiavtstrijske, nemškosočasne manifestacije. Z vsvo vnmemo vrgli so se iz tega nagiba na Slovensko Bistrico, in prirejajo tamkaj svoje „koncerte“, pri katerih sodelujejo vedno nove politične moči in vsopodbujajo tamošnje prebivalstvo do političnih izgrediv. Mi bi ne bili nasprotni, če bi se ti ljudje hoteli le zabavati, ker mi to tudi radi storimo, da si duh otožnosti tega težkega časa malo razvedrmo in olajšamo. Toda, kar se tiče nacionalnih izzivajočih zastav, že vemo, kam iste stremijo. Pri zadnjem juljskem „koncertu“, o katerem smo itak poročali, je tudi kar mrgolelo teh izzivajočih trobojnic. Ker Bistričani to tako hladnokrvno dopuščajo, ni se torej čuditi, če pridrvi ena takšna hujskajoča druhal sedaj vsak mesec v naše mesto. Pozdravni nagovor na vsilneže govoril je znan dr. Reissmann, pri katerem ni manjkalo tudi napadov na vse, kar je nemškega. Pesmi, kiso jih prepevali, zvenele so vse v jugoslovanskem, torej protiavtstrijskem tonu. Ko so zvečer vzeli celjski pevci slovo, zadonela je vpričo policije znana hujskajoča pesem „Hej Slovani!“ Potem se je prepevalo in tulilo po ulicah, da je kar odmevalo. Na kolodvoru pa hujskajoči pozdravi niso imeli ne konca ne kraja. Tukaj se je zrcalila zopet jugoslovanska omika. In to se dogaja vse pod nadzorstvom bistriškega občinskega zastopa. Dolžnost župana bi pa bila, da bi bil prepovedal nele samo demonstracijski pohod, marveč tudi nacionalno razstavo trobojnic in hujskajočo petje. Če nam ne pomagajo proti temu javna, v to poklicano oblastva, se bodemo končno morali proti temu na ta način sami braniti, kajti naveličali smo se že tega brezkončnega nacionalnega izzivanja in žaljenja mirnih meščanov druge narodnosti. Ali je že kdo kedaj videl pri naših zabavnih prireditvah slična razgrajanja, ki spadajo v deželo divjakov? Nikdar ne! Če smo se hoteli zabavati, zabavali smo se mirno, brez da bi razgrajali ali kalili mir našim sosedom in delali javne skandale. Skrajni čas bi bil, da bi se v tem oziru tudi okrajni glavar malo vzdramil in razsodil, kdo ima pravter v bodoče take protiavtstrijske „veselice“ razvpitih Jugoslovancov prepovedal, kakor ni dovolil tudi nam držati zborovanja, v katerem bi se šlo le za zgolj avstrijsko pravo in misel. Taka je torej zahvala za doprinesene žrtve na oltarju domovine! Imamo še hvala Bogu toliko moči, da si bodemo znali našo pravico in vpliv uveljaviti. Meščani Slovenske Bistrice! Združimo se torej in nastopajmo v bodočnosti složni v boju protijugoslovanskim, državo razjedajočim elementom in podaljševalcem vojnega gorja.

Začetek šole in njeni dobri cilji. Ker se kmalu zopet prične čas šolskega leta, pošljite vaše otroke v mesta v nemške šole in izobrazite jih tudi v nemškem jeziku, da bodo imeli enkrat boljše bodočnost. Ne verujte v tem oziru jezuitovskim jugoslovanskim farizejem, ki vas od tega odsvetujejo in vam celo žugajo ter vas hočejo

odtujiti od vsega, kar je nemškega. Ti hinavci bi radi bili, da bi ostala vaša deca nevedna, da bi se ne izobrazila v tem in onem, da bi potem, ko v svoji nevednosti in neizobraženosti enkrat doraste, lahko z njo ravnali, kakor bi hoteli. To se pa ne sme več zgoditi. Zakaj so se pa učili nemščino oni, ki vas zapeljujejo? Zakaj govori nemški hujskajoči duhovnik, advokat in učitelj, kadar te, dragi kmet, hoče slepiti? Zakaj ne privoščiti tudi tebi tega uka? Zato, ker hoče ostati na krmilu, ker hoče s teboj ravnati, kakor ravnajo njemu ugodi. Pokažite jim torej, da se jim ne vdate več, da ne potrebujete zapeljivcev in hinavcev, ki vas vodijo po krivih potih. Pokažite jim, da hočete postati samostojni ne samo v mislih, ampak tudi v dejanju. Da pa do tega pridete pošljite vaše otroke v mesta v nemške šole, izobrazite jih v vsem potrebnem in oni vam bodo za to hvaležni. Dandanes ne živimo več v starih dobrih časih in mnogo je potrebno, da se dovede vsakega posameznika do gospodarskega blaga. Da se pa to doseže, je neobhodno potrebno, da znajo vaši otroci tudi nemški. Vaši voditelji vedno javkajo, da jim vlada ne da dovolj šol. Za božjo voljo, kaj pa jim pomagajo velike palače, če se v njih nič ne naučijo. Saj jih imajo dovolj povsod. Kako prednost uživa danes tisti, ki zna nemški, to nam jasno dokazuje ta vojna. S kako radostjo in hvaležnostjo pravijo vsi, ja, da bi jaz nemški ne znal, potem bi meni prav slaba predla. In tako se ni samo eden izustil, to priznanje je obče. Zato pa se ne ozirajte na desno in levo, ampak korakajte po ravni poti do vašega blagostanja, ki ga najdete v izobrazbi nemškega jezika vaših otrok. Ne zamudite torej trenutka, izobrazite vaše otroke v nemščini in pošljite jih v nemške šole!

Zgradba sirotišnice in vzgojevališča v Ptuj. Kakor smo pred tedni že poročali, zgradi se v Ptuj sirotišnica in vzgojevališče za 500 otrok padlih vojnih vjetnikov iz političnega okraja in mesta Ptuj. Da se pa pospeši ta blagodejen projekt, je naša sveta dolžnost, prispevati po naših močeh, da se temu nad vse človekoljubnemu in patriotičnemu namenu dostojanski ustreže, ker otroci za našo domovino padlih vojnikov so naši otroci. Več iz oglasa v našem listu.

Vrnitev ruskih vjetnikov. Samoobsebi je umevno, da se morajo naši domačini enkrat v polnem številu iz vjetništva vrniti. Tega ne zanikamo. Ampak, da se nam sedaj kar hipoma vse Ruse pobere, brez da bi se mislilo za nadomestitev, to nam pa ne ugaja. Pobrli so nam domačine, sedaj nam pa še vzamejo te in mi se vprašamo, kdo nam pa bode delal? Naj nam jih vendar nadomestijo z Italijani. V katerem evangeliu pa je neki zapisano, da naj Italijani po taborih brez dela lenuhajo, medtem ko stoje naša polja zapuščena in delavnice prazne in brez delavcev? Kako bodemo vladinim zahtevam ustregli, če nimamo delavskih moči? Na takoršen način bode vzdržanje težko. Merodajne vojaške oblasti pa prosimo, naj naše stališče vendar enkrat v poštev vzamejo in poskrbijo, da dobimo od ene ali druge strani kakor najhitreje nadomestek za odvzete nam Ruse, da gospodarski popolnoma ne propademo.

Vojna razstava ces. in kr. 87. infanterijskega regimenta. Vojni album našega domačega infanterijskega regimenta bo v začetku jeseni razstavil vojne spominke vsake vrste. Za kolikor mogoče bogato in dostojno prireditve prosimo uredništvo vojnega albuma tem potom, da mu slavno občinstvo posodi razne, v zasebni lasti nahajajoče se predmete kakor orožje, slike, fotografije, dopise, posebne pisma vredne vsebine, kratko vse spominke, ki so kakorkoli v zvezi z regimenta usodo v tej svetovni vojni. Predmeti, ki bi jih slavno občinstvo prepustilo na razstavo, naj se izročijo „Uredništvu vojnega albuma“, Celje, Burggasse, soba št. 44, kjer se po koncani razstavi vrnejo. Ker je čisti dobiček namenjen vdovam in sirotam regimenta, nadeja se uredništvo, da bo občinstvo mesta, okolice in vsega dopolnilnega okraja kolikor mogoče prispevalo in sodelovalo.

Svinjski sejmi vršijo se od zdaj naprej redno vsako sredo. Zadnji sejem je bil prav dobro obiskan. Vdeležilo se ga je mnogo prodajalcev in kupcev.

Koroške vesti.

Iz Koroškega se nam poroča: Kakor štajerski Slovenci, tako uvidimo tudi mi cesarju in domovini zvesti koroški Slovenci v perfidni gonji Korošca državi in cesarju nevarno stremljenje in se zjedimo v vsem, kar so štajerski Slovenci napram temu v zadnji številki izražali. Tudi mi delavni in zvesti Korošci hočemo živeti z našim nemškim sosedom v miru in slogi in pošljati našo deca v nemške šole, da ji zasigurimo blagostan bodočnosti. Kaj je sicer dapes taisti, ki ne zna niti zlogice nemškega? Nikamor se ne more podati. To uvidimo tudi mi slovenski Korošci in zato se ne moramo zvezati in pajdašiti s Hrvati in kraljemorskimi Srbi. V zanjke propada bi nas radi spravili ti brezvestni hudodelci in jugoslovanski veleizdajalci. Ne vdamo se jim in glasno kličemo, da bode odmevalo daleč po zvesto-avstrijskih koroških gorah: živeti hočemo v nerazdeljivi Koroški, neovirani od vsake strupene gonje in tesno zvezani z našim zgodovinskim sosedom se hočemo posvetiti delu blagostanja za domovino in cesarja. Vse drugo pa zavračamo z resno odločnostjo, Korošec in Jeglič pa naj se podata, kamor že dolgo spadata, v brezdnno izkažene Srbije. — Živili torej nerazdeljiva Koroška in Štajerska, živela slavna Avstrija!

Razno.

Oklic glede oddaje živil.

Žetev je spravljena, mlačva se je začela. Po tednih pomanjkanja bi zopet mogli vsi Avstriji dobiti toliko kruha in moke, kolikor pripade po pravici iz donosa zemlje na posameznika. Toda sebičnost in brezobzirna lakomnost začenjajo pridelke raznašati in ogrožajo s tem zasigurno razdelitev vojne racije (obroka). Ljudje, ki hočejo doseči odušni dobiček ali zasledujejo sebične interese, hodijo pri kmetih, oškodujejo na neodgovoren način polja in nadlegujejo kmetovalce, da bi poljske sadove dobili v neopravičeno posest. Kar le morejo dobiti, se porabi neprimerno in potratno. Malo število jih povzije, kar gre drugim po pravici. Kdor pa v resnici pomanjkanje trpi in more počelo shajati z malo denarja, kdor služi svoje ure pri pridnem dnevnem delu, kdor ne hlepi po tem, da bi se obogatel, ta je v nevarnosti, da mu sebičnost in oderuštvo vzameta njegovo pravico do kruha.

Vzajemno preponjanje se je začelo, da bi se vsi pošteni kmetovalci odvrnili od izpolnjevanja dolžnosti. Mnogi so padli skušnjava čez mernega dobička in mestno prebivalstvo gleda z ogorčenjen, da si pohlepnost marsikaterega poljedelca ne upa zahtevati samo predmetov vsakdanje potrebe, ampak vse, celo igrače in razkošje in celo zlato zakonskega prstana, da izrablja silo in stisko.

To nezagovorno početje se maščuje na kmečkem kakor tudi na mestnem prebivalstvu. Večina meščanov je zaradi koristi nekaterih brezobzirnežev izpostavljena najhujšemu pomanjkanju, kmečkemu stanu pa proti morda tudi v največjo škodo onih, ki svoje oddajne dolžnosti ne izpolnijo pošteno, ako ne oddajo predpisanih množin, sovražna nadloga revizicij.

Raznašanju pridelkov se bo državna oblast z vso močjo ustavljala. Lakomnost in krivica se mora zatirati pri kupcih kakor pri prodajalcih. Zakonu se mora pridobiti spoštovanje in veljava. Poljedelcu se mora zagotoviti mir pri njegovem dragocenem delu, on se naj ne izpostavlja vsled ponudb vsiljivih tihotapskih kupčevalcev najtršim kaznim, meščanu pa naj bo brez zapravljanja njegovih moči in njegovega delavnega časa dobiti po pravičnih cenah najzavnejša živila.

Vlada je trdno sklenila brezpogojno ponovitev težav, pod katerimi je trpela preskrba